तस्यामप्येकचक्रायां वकं नाम राक्षसं हत्वा पाञ्चालनगरमधिगताः। १८२५

तत्र द्रौपदीं भार्य्यामविन्दन् स्वविषयं चाभिजग्मुः।

कुशलिनः पुत्त्रांश्चोत्पादयामासुः प्रतिविन्ध्यं युधिष्ठिरः सुतसोमं वृकोदरः। श्रुतकीर्त्तिमर्जुनः शतानीकं नकुलः श्रुतकर्म्माणं सहदेव इति।

युधिष्ठिरस्तु गोवासनस्य शैब्यस्य देविकां नाम कन्यां स्वयम्वरां लेभे तस्यां पुत्त्रं जनयामास यौधेयं नाम।

भीमसेनोऽपि काश्यां बलन्धरां नामोपयेमे वीर्य्यशुल्कां तस्यां पुत्त्रं सर्व्वगं नामोत्पादयामास।

अर्जुनः खलु द्वारवतीं गत्वा भगिनीं वासुदेवस्य सुभद्रां भद्रभाषिणीं भार्य्यामुद्रावहत्। स्वविषयं चाभ्याजगाम कुशली तस्याः पुत्त्रमभिमन्युं अतीवगुणसम्पन्नं दयितं वासुदेवस्याजनयत्। १८३०

नकुलस्तु चैद्यां करेणुमतीं नाम भार्य्यामुदावहत्तस्यां पुत्त्रं निरमित्रं नामाजनयत्।

सहदेवोऽपि माद्रीमेव स्वयम्वरे विजयां नामोपयेमे मद्रराजस्य द्युतिमतो दुहितरं तस्यां पुत्त्रमजनयत्सुहोत्रं नाम।

भीमसेनस्तु पूर्व्वमेव हिडिम्बायां राक्षसं घटात्कचं पुत्त्रमुत्पादयामास।

इत्येते एकादश पाण्डवानां पुत्त्रास्तेषां वंशकरोऽभिमन्युः।

स विराटस्य दुहितरमुपयेमे उत्तरां नाम। तस्यामस्य परासुर्गर्भोऽभवत्तमुत्सङ्गेन प्रतिजग्राह पृथा नियोगात्। पुरुषोत्तमस्य वासुदेवस्य षान्मासिकं गर्भमहमेनं जीवयिष्यामीति। १८३५

स भगवता वासुदेवेनासञ्जातबलवीर्य्यपराक्रमोऽकालजातोऽस्त्राग्निना दग्धस्तेजसा स्वेन स जीवितः जीवयित्वा चैनमुवाच परिक्षीणे कुले जातो भवत्वयं परीक्षिन्नामेति।

परीक्षित्खलु माद्रवतीं नामोपयेमे त्वन्मातरं तस्यां भवान्जज्ञे जनमेजयः।

भवतो वपुष्टमायां द्वौ पुत्त्रौ जज्ञाते शतानीकः शङ्कुकर्णश्च शतानीकस्य वैदेह्यां पुत्त्र उत्पन्नोऽश्वमेधदत्त इति।

एष पूरोर्व्वंशः पाण्डवानाञ्च कीर्त्तितो धन्यः पुण्यः परमपवित्रः सततं श्रोतव्यो ब्राह्मणैर्नियमवद्भिरनन्तरं क्षत्त्रियैः स्वधर्म्मनिरतैः प्रजापालनतत्परैः। वैश्यैरपि च श्रोतव्योऽधिगम्यश्च। तथा शूद्रैरपि त्रिवर्णशुश्रुषुभिः श्रद्दधानैरिति।

इतिहासमिमं पुण्यमशेषतः श्रावयिष्यन्ति ये नराः। श्रोष्यन्ति वा नियतात्मानो विमत्सरा मैत्रा वेदपरास्तेऽपि स्वर्गजितः पुण्यलोका भवन्ति सततं देवब्राह्मणमनुष्याणां मान्याः सम्पूज्याश्च। १८४०

परं हीदं भारतं भगवता व्यासेन प्रोक्तं पावनं ये ब्राह्मणादयो वर्णाः श्रद्दधाना अमत्सरा मैत्रा वेदसम्पन्नाः श्रोष्यन्ति तेऽपि स्वर्गजितः सुकृतिनोऽशोच्याः कृताकृते भवन्ति।

भवतिचात्र श्लोकः। इदं हि वेदैः समितं पवित्रमपि चोत्तमं। धन्यं यशस्यमायुष्यं श्रोतव्यंनियतात्मभिः।

इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वणि पूरुवंशानुकीर्त्तनेपञ्चनवतोऽध्यायः॥ ९५॥

॥ वैशम्पायन उवाच॥ इक्ष्वाकुवंशप्रभवो राजासीत्पृथिवीपतिः। महाभिष इतिख्यातः सत्यवाक्सत्यविक्रमः।

सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च। तोषयामास देवेशं स्वर्गं लेभे ततः प्रभुः।

ततः कदाचिद्ब्रह्माणमुपासाञ्चक्रिरे सुराः। तत्र राजर्षयो ह्यासन्सच राजा महाभिषः। १८४५

अथ गङ्गा सरिच्छ्रेष्ठा समुपायात्पितामहं। तस्या वासः समुद्धूतं मारुतेन शशिप्रभं।